

Fylgiskjal III.

Samþykkt (nr. 122) um stefnu í atvinnumálum.

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, saman komið til 48. þingsetu sinnar í Genf hinn 17. dag júnímánaðar 1964, samkvæmt kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, vísar til þess að Philadelphíu-yfirlýsingin viðurkennir þá háttðlegu skyldu Alþjóðavinnumálastofnunarinnar að efla starfsemi þá og viðleitni meðal þjóða heimsins, sem miðar að því að tryggja öllum nægjanlega atvinnu og bæta lífskjör fólks. Þá vísar þingið til þess að inngangur að stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar felur í sér ákvæði, sem ganga í þá átt að komið verði í veg fyrir atvinnuleysi og að tryggð verði laun til hæfilegrar lífsafkomu.

Þá vísar þingið til þess að samkvæmt ákvæðum Philadelphíu-yfirlýsingarinnar er það eitt af verkefnum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar að rannsaka og íhuga hver áhrif stefnan í efnahags- og fjármálum hefur á stefnuna í atvinnumálum, í ljósi þess grundvallarmarkmiðs að „allir menn, án tillits til kynþáttar, trúar eða kyns, eiga rétt til þess að efla efnahagslega velmegun sína og andlegan þroska við aðstæður frelsis og virðingar, efnahagslegs öryggis og jafnra tækifæra til handa öllum.“

Þingið vísar enn fremur til þess að alþjóðlega mannréttindayfirlýsingin kveður svo á að „allir menn skuli eiga rétt á að stunda vinnu, til að ráða því hvaða starf þeir taka sér fyrir hendur, að þeir skuli eiga rétt á að starfa við réttlátar og hagstæðar aðstæður og að þeir eigi rétt á vernd gegn atvinnuleysi.“

Þingið bendir á að ákvæði gildandi samþykktar og tillagna Alþjóðavinnumálastofnunarinnar hafa bein áhrif á stefnu í atvinnumálum, sérstaklega ákvæði Samþykktar og Tillögu um vinnumiðlun frá 1948, Tillögu um starfsfræðslu frá 1949, Tillögu um iðnfræðslu frá 1962 og Samþykktar og Tillögu frá 1958 varðandi mismunun í atvinnu og starfi.

Lítur þingið svo á að þessar samþykkir og tillögur eigi að notfæra sem lið í umfangsmeiri alþjóðlegri áætlun um aukinn hagvöxt á grundvelli nægrar og arðbærrar atvinnu, eftir frjálsum vali.

Því hefur þingið samþykkt ákveðnar tillögur varðandi stefnu í atvinnumálum, en tillögur þessar voru 8. mál á dagskrá þingsins, og þar eð þingið hefur jafnframt ákveðið að tillögur þessar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, hinn 9. júlí 1964, eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um stefnu í atvinnumálum, 1964:

1. gr.

1. Í þeim tilgangi að efla hagvöxt og efnahagsþróun, bæta lífskjör, uppfylla þörfina fyrir vinnuafli og vinna bug á þeim vandamálum, sem stafa af atvinnuleysi og of lítilli atvinnu, skal sérhvert aðildarríki lýsa því yfir sem meginmarkmiði að framfylgja virkri stefnu, er miði að því að veita öllum næga, arðbæra atvinnu eftir frjálsum vali.
2. Fyrrgreind stefna skal miða að því að tryggja —
 - a. atvinnu handa öllum þeim, sem eflir vinnu leita,
 - b. að slík atvinna sé eins arðbær og mögulegt er,
 - c. frelsi í vinnuvali og jafnframt að sérhver starfsmaður hafi sem viðtækust tækifæri til þess að afla sér þjálfunar og sérmenntunar og til þess að nota hæfni sína og gáfur við þau störf, sem honum henta vel, án tillits til kynþáttar, litarháttar, kyns, trúar, stjórnmálaskoðunar og þjóðernislegs eða félagslegs uppruna.
3. Fyrr greind stefna skal miðast við það stig efnahagsþróunar, sem fyrir hendi er og það gagnkvæma samband, er ríkir milli stefnunnar í atvinnumálum,

annars vegar, og stefnunnar í efnahags- og félagsmálum, hins vegar. Einnig skal framkvæmd hennar hagað á þann veg, að slíkt samræmist aðstæðum og venjum í hverju einstöku landi.

2. gr.

Sérhvert aðildarríki skal, á þann hátt og að því marki, sem samræmist aðstæðum þeim, er fyrir hendi eru —

- a. ákveða, innan takmarka samræmdrar stefnu á sviði efnahags- og félagsmála, hvaða ráðstafanir skuli gera til að ná því markmiði, sem tilgreint er í 1. grein, og skulu þær ráðstafanir endurskoðaðar öðru hverju;
- b. grípa til þeirra úrræða, sem þörf er á, til að hrinda slíkum ráðstöfunum í framkvæmd, þar með talin gerð áætlana, þegar slíkt þykir við eiga.

3. gr.

Við framkvæmd ákvæða þessarar samþykktar skal haft samráð við fulltrúa þeirra, sem þau varða og cinkum skal haft samráð við fulltrúa vinnuveitenda og vinnuþega varðandi stefnuna í atvinnumálum í því skyni að taka fullt tillit til reynslu þeirra og skoðana, og til þess að tryggja fullkomna samvinnu þeirra í mótun slíkrar stefnu og þeirri viðleitni að vinna henni fylgi.

4.—11. gr.

Þessar greinar eru samhljóða gr. 20—27 í samþykkt nr. 120 (fylgiskjal I).

Fylgiskjal IV.**Samþykkt (nr. 123) um lágmarksaldur við vinnu neðanjarðar í námum.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuumálastofnunarinnar saman komið til 49. þingsetu sinnar í Genf 2. júní 1965 samkvæmt kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuumálastofnunar hefur samþykkt ákveðnar tillögur um lágmarksaldur við vinnu neðanjarðar í námum, en það er þáttur í fjórða dagskrármáli þessa þings.

Þingið bendir á að samþykktin frá 1935 um vinnu kvenna neðanjarðar í námum leggur almennt bann við vinnu kvenna, á hvaða aldri sem er, neðanjarðar í námum og að Samþykktin frá 1937 um lágmarksaldur í iðnaði, sem tekur til náma, kveður svo á að börn innan 15 ára aldurs meggi ekki vinna við neina starfsemi hins opinbera eða einkaaðila, eða neinn þátt hennar.

Einnig vekur þingið athygli á því, að samþykktin mælir enn fremur svo fyrir að, að því er tekur til starfsemi, sem vegna eðlis síns eða aðstæðna, sem hún er framkvæmd við, er hættuleg lífi heilbrigði eða siðferði þeirra, sem þar vinna, skuli með lögum ákveða, eða veita viðkomandi stjórnvaldi umboð til þess að setja hærra aldursmark en 15 ár um vinnu unglinga í slíkri starfsemi.

Þingið telur og að, með tilliti til eðlis vinnu neðanjarðar í námum, sé æskilegt að setja með alþjóðlegum reglum hærra aldursmark en 15 ár í slíkri vinnu.

Með skírskotun til þessa hefur þingið ákveðið að þessar reglur skuli settar í formi alþjóðasamþykktar og því gerir það í dag, hinn 22. júní 1965 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um lágmarksaldur við námuvinnu, 1965:

1. gr.

1. Í samþykkt þessari tekur „náma“ til hvers konar starfsemi á vegum hins opinbera eða einstaklinga við vinnslu hvers konar efna, sem finnast undir yfirborði jarðar, og hefur í för með sér vinnu manna neðanjarðar.
2. Ákvæði þessarar samþykktar um vinnu neðanjarðar í námum taka einnig til vinnu neðanjarðar við grjótnám.